

Иван Вазов

Молитва

Тебе, Боже, аз се моля,
Теб изливам си сърцето,
Тебе, по чиято воля
дишам, страдам под небето;

Тебе, кой живот ми даде
и в мен разума запали,
и душата ми създаде
за мечти и идеали;

Тебе, кой от свода тамо
сейш ми пътя със надежди,
за кого си спомням само
във великите премежди;

прати, Боже, крепка вяра
на душа ми безотрадна,
та на кръста си под твара
малодушно да не падна.

Дай Ти мощ на мойта слабост –
днес е час на изпитанье, –
дай ми Ти велика храброст
в туй великото страданье –

да не умрат мъжки сили
в боя тежки със неволи,
де се чупят толкоз криле,
гордост и яки воли;

да не клюмне мен челото
пред кумира на тълпата,
пред вида на тържеството
на силата, на лъжата.

Не оставяй стидно ази
да пропадна в бой със злото
и съмнение да ме спази
в тебе, в правдата, в доброто.

Петербург

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8473>]